My Book

Mijn grote Sinterklaasverhalenboek
nieuwe Sinterklaasverhalen

Verhaal 1 -
Het paard Ozosnel en de geheime stal

In de grote stal van Sinterklaas woonde een prachtig wit paard. Zijn naam was Ozosnel. Ozosnel hield van wortels, appels en lange wandelingen. Maar hij hield vooral van Sinterklaas.
Op een ochtend hoorde hij vreemde geluiden achter de stal.
'Klop, klop, klop!'
Ozosnel draaide zijn oren.
Wat was dat?
Hij liep voorzichtig naar de achterkant van de stal. Daar zag hij een klein deurtje dat hij nog nooit eerder had gezien.
Met zijn neus duwde hij het deurtje open.
Achter de deur lag een prachtige ruimte. Er stonden gouden zadels, zilveren bellen en oude foto's van Sinterklaas.
Plotseling hoorde Ozosnel een zacht stemmetje.
'Hallo? Is daar iemand?'
Het was een klein Pietje dat per ongeluk achter het deurtje opgesloten was geraakt.
Ozosnel hinnikte luid.
Sinterklaas hoorde het geluid en kwam snel kijken.
'Wat is er, lieve Ozosnel?'
Toen hij het Pietje zag, maakte hij het deurtje open.
'Dank je wel, Ozosnel!' zei het Pietje.
Sinterklaas gaf het paard een grote appel.
Ozosnel knabbelde tevreden.
Vanaf die dag werd de geheime stal een speciale plek waar iedereen samenkwam om voor de grote reis te oefenen.
Les: Goed opletten en elkaar helpen kan veel betekenen.

Verhaal 2
De grote reis van Sinterklaas

Er was eens een lieve oude man met een lange witte baard. Hij droeg een prachtige rode mantel en een mooie rode mijter. Zijn naam was Sinterklaas.
Ieder jaar maakte hij samen met zijn Pieten een bijzondere reis naar Nederland.
Op een zonnige ochtend stond Sinterklaas op het dek van zijn grote stoomboot.
'Zijn alle cadeautjes ingepakt?' vroeg hij.
'Ja, Sinterklaas!' riepen de Pieten.
'En zijn alle pepernoten klaar?'
'Ja hoor! We hebben er duizenden gebakken!'
Een kleine Piet kwam aanrennen.
'Sinterklaas! Sinterklaas! Ik ben mijn schoenen kwijt!'
Sinterklaas begon te lachen.
'Heb je al onder je bed gekeken?'
De kleine Piet keek verbaasd.
'O ja! Daar liggen ze!'
Iedereen moest lachen.
Even later begon de grote boot te varen. De golven dansten tegen de zijkant van het schip en de meeuwen vlogen vrolijk boven de boot.
Na een lange reis zagen ze eindelijk Nederland.
'Land in zicht!' riep de kapitein.
De kinderen stonden al in de haven te wachten. Ze zwaaiden met vlaggetjes en zongen vrolijke liedjes.
Toen de boot aanmeerde, stapte Sinterklaas voorzichtig van de boot.
'Wat fijn om jullie allemaal weer te zien!' zei hij.
De kinderen juichten en klapten in hun handen.
Maar toen gebeurde er iets onverwachts.
Een klein meisje stond verdrietig achteraan. Ze had geen vlaggetje en niemand stond naast haar.
Sinterklaas zag haar meteen.
'Waarom ben je zo verdrietig, meisje?' vroeg hij vriendelijk.
'Ik heb geen vlaggetje,' antwoordde ze zacht.
Sinterklaas bukte en gaf haar een prachtig rood vlaggetje.
'Nu kun jij ook meezwaaien!'
Het meisje begon te glimlachen.
'Dank u wel, Sinterklaas!'
Die avond gingen Sinterklaas en zijn Pieten naar het kasteel. Daar wachtten nog heel veel cadeautjes en avonturen.
Sinterklaas keek door het raam naar de sterren.
'Wat is het toch mooi om kinderen blij te maken,' fluisterde hij.
En zo begon een prachtige Sinterklaasperiode.
Les van het verhaal: Vergeet niemand. Een klein gebaar kan iemand heel gelukkig maken.

Verhaal 4 -
Het paard dat pepernoten lustte

In de stal van Sinterklaas woonde een prachtig wit paard.
Het paard was lief, sterk en heel nieuwsgierig.
Maar het had één groot geheim.
Het was dol op pepernoten!
Op een middag kwam een Piet de stal binnen met een grote mand.
'Hier zijn de pepernoten voor het feest,' zei hij.
Hij zette de mand op een tafel en liep even naar buiten.
Het paard rook meteen iets lekkers.

'Wat ruikt dat heerlijk!' leek het te denken.
Het stak voorzichtig zijn hoofd naar voren.
Eén pepernoot.
Twee pepernoten.
Drie pepernoten!
Toen de Piet terugkwam, was de mand bijna leeg.
'Wie heeft al mijn pepernoten opgegeten?' riep hij.
Het paard keek onschuldig naar de muur.
Maar er lagen overal kruimeltjes op de grond.

De Piet begon te lachen.
'Ik denk dat ik de dader gevonden heb!'
Sinterklaas kwam kijken.
'Wat is hier gebeurd?' vroeg hij.
De Piet vertelde het hele verhaal.
Sinterklaas aaide het paard.
'Jij kleine snoeper! Maar pepernoten zijn niet voor paarden.'
Hij gaf het paard een lekkere appel en een wortel.
Het paard knabbelde tevreden.
Vanaf die dag kreeg het paard alleen gezond paardensnoep en werden de pepernoten goed opgeborgen.
Les van het verhaal: Niet alles wat lekker ruikt, is geschikt om te eten. Iedereen heeft zijn eigen gezonde hapjes nodig.

Verhaal 5

Er woonde eens een meisje dat Emma heette. Ze hield heel veel van Sinterklaas. Iedere avond keek ze uit het raam om te zien of hij misschien al onderweg was.
Op een avond zei ze tegen haar moeder: 'Mama, denk je dat ik Sinterklaas ooit echt zal ontmoeten?'
Haar moeder glimlachte. 'Misschien komt hij dit jaar wel bij ons langs.'
Emma was ontzettend blij.
Ze maakte een mooie tekening van Sinterklaas, zijn paard en de Pieten. Daarna zette ze haar schoen bij de deur en legde er een wortel naast.
Die nacht hoorde ze hoefstappen.
Klop, klop, klop!
Emma keek voorzichtig door het raam. Daar stond Sinterklaas met zijn paard!
Ze deed de deur open.
'Goedenavond, Emma,' zei Sinterklaas vriendelijk.
Emma kon bijna niets zeggen.
'Ik heb een tekening voor u gemaakt,' fluisterde ze.
Sinterklaas bekeek de tekening en glimlachte.
'Wat prachtig! Die krijgt een speciaal plekje in mijn werkkamer.'
Emma kreeg een mooie knuffel en een warme glimlach.
Die nacht droomde ze van een prachtig kasteel vol cadeautjes.
Les: Een kleine verrassing uit je hart kan iemand heel gelukkig maken.